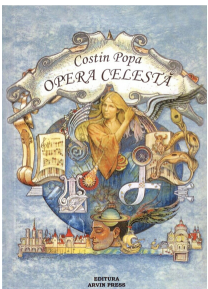

Timpul liber, în cuprinsul „Operei Celeste”

de Costin Popa

(Grigore Constantinescu – 1 august 2016)

Drumul lung al lecturilor ce poartă semnătura unui autor, depășind spațiul temporal al deceniilor, susținut de ritmica pasului „timpului liber”, caracterizează relația cititorului cu condeieri împătimiți. Numele lui Costin Popa califică o astfel de relație spațială – rafturile bibliotecii și temporală – de la un an la altul – îndemându-ne spre o minuțioasă cunoaștere de fond. Mai bine spus, cel care a parcurs șirul volumelor editate sub semnătura sa (începeți acum lectura cu coperta a patra a recente apariții) se simte familiar cu un anume mod de gândire, cu o manieră de exprimare și stabilește coordonatele profesionale în comunicare, apreciere valorică, selecție de subiecte, sinteză în timp.

Fiind vorba, principial, despre un anume gen care ocupă majoritar condeiul autorului, mi-am îngăduit să situez acest anunț al desfășurării noii apariții, Opera Celestă, sub o titulatură cu formă specifică: Uvertura, menționând și numele dirijorului, prof. univ.dr. Cristina Vasiliu. De-a lungul acumulării de experiență publicistică, enunțul cu care debutează volumul, „București”, însumează actualmente în carte ceea ce ar putea fi primul Act, ordonând cuprinsul său prin acțiuni (premiere, debuturi, reluări) desfășurate cotidian la „sediul principal” – Capitala, alături de spectacole, focalizând concerte, evenimente festivaliere, cu ascensiunea finală concluzivă a Ediției XXII, pentru Internaționalul „George Enescu”.

Urmează Actul al doilea, cu popasuri diverse „În vecinătăți”, oglindind rezultatul peregrinărilor în țară, călătorii fără odihnă pretutindeni, întâlniri interesante, altele senzaționale (Andrei Șerban), consemnări ale actualității culturale intrate în cronologii de stagii, participări la competiții, aniversări de titluri legendare și de personalități deținând simbolul grandorii (soprana clujeană nonagenară Lucia Stănescu). Impresia de ansamblu pentru acest al doilea Act, pare să fie stăruința procurării „timpului liber” asociat cu distanțele parcurse, ce anulează prin frecvență acțiunile anterioare, în care s-a preferat confortul unor asistențe mai lesnicioase. Lectura celui al treilea Act, „Meridiane”, devine și mai trepidantă, căci traseele și confruntările (cu popasuri ale interviurilor posibile) au o și mai diversă coloratură emoțional-culturală. De fapt, în comparație cu mereu atractivele zile ale „timpului liber” petrecut în țară, cele povestite acum captivează atenția, făcând părelnic neîncăpătoare paginile volumului, ce alternează constatări, cunoștințe, dar și numeroase promovări de cariere românești comentate după asistarea la desfășurarea unor succese remarcate pe scene mari sau medii. Despre Actul al treilea, încadrat asemenea celor anterioare între spațiile estivale 2014 – 2016, s-ar putea vorbi și scrie mai mult pentru a sublinia viziunea unor participări internaționale ce aduc în plan de egalitate efortul, informația, documentarea, interesul susținut și sportivitatea cronicarului. Socotim că „dansul orelor” nu are doar muzică ci și un tempo care nu presupune vreo oprire salvatoare. Pentru lector, este în fapt efortul maxim al lecturilor continue, cu însemnări marcând ținerea de minte cu ajutorul a diverse culori – sentimente (roșu, portocaliu), interes (albastru, galben), surprindere, așteptare (mov), speranță (verde).

Condeierul profesionist alcătuiește un util și spontan glosar de termeni, a căror utilizare aparține certitudinii; de asemenea imaginăm un caiet de regie al dramaturgului muzical, punctat de opriri și cu efecte de suspans; „starea de gândire” literară, pare menită să adauge discursului linearitatea cursivității necesare pasiunii de o viață, care îl caracterizează competitiv pe Costin Popa. Observațiile finale asupra acestor pagini recent publicate ne conduc spre constatări legate, în Epilog, și de „Carte – Disc”, domeniu în care aflăm că, pentru lectură, Costin Popa stăpânește, pentru noi, și un alt fel de „timp liber”, destinat popasurilor scrise, comentariilor rezervate aparițiilor editoriale. Spre deosebire de tot ce s-a mișcat în narațiunea paginilor găzduind subiectele anterioare, cele scrise aici sunt, într-un fel, sortite inventarului, în care semnatarul acestei succinte recenzii se lasă dominat, din motive personale, de reacții afective.

Înainte de a închide copertile volumului, ajungem la tradiționalul „Album foto”, efect vizual executat de editura **Arvin Press** în condiții de eleganță a reproducerilor, cu succesiuni de imagini ce rezumă gesturile reporterului printre mijloacele convingătoare ale călătorului în timp. Iar dacă dorim să sepatăm trecutul de prezent, rămânem victimele admirației pentru lirismul copertei, create de artistul plastic Tudor Banuș, care știe să descopere în titlu – **Opera Celesta** – tainele unei armonioase împletiri de spiritualitate, grație și sunet, prezențe care se aud privind și citind.